

A Nagyváradi Egyházmegyei Hatóság fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, hogy főtisztelendő Csilik János nyugalmazott plébános február 26-án, életének 60., papságának 34. évében szentségekkel megerősítve elhunyt.

Ez a néhány száraz sor található a Magyar Kurír oldalán, felsorolva még, hogy hol teljesített papi szolgálatot János atya nem túl hosszú élete során.

De ki is volt Ő valójában?

Pap, lelki vezető, tanító, engesztelő, karizmatikus és misztikus, odaadó barát és mindenekelőtt Isten legalázatosabb szolgája.

Jelmondata: „Megtaláltam Jézust és Máriát, Akiket szeret a lelkem!” Ez található az Égi üzenetek című könyvének 173. oldalán.

Ez a szeretet hatotta át egész életét és sugárzott át híveire is. Miután Chiara Lubich tanítványaként elsajátította a "fokoláre lelkiesség" alapjait, egész életét az engesztelés és az engesztelők szolgálatába állította. 1999-ben alakította az első csoportot Érsemlyénben (Románia, Szilágyság). 2016. 02. 26-án bekövetkezett haláláig több száz, általa tanított és vezetett engesztelő imacsoport működött több ezer engesztelővel szerte a világban, de főként Romániában és Magyarországon, Székesfehérváron is.

Bocsa József atyával karöltve Ő volt az, aki a mozgalommal összekötötte Magyarországot és Romániát. Kettejük vezetésével tartották immár 8. éve minden októberben a „Kiengesztelődési találkozót” amely a román és a magyar hívők egységét volt hivatva kifejezni, és minden májusban az „engesztelők országos találkozóját”, amely alkalmakon többször részt vett Beer Miklós váci püspök is. Minden esetben több száz résztvevőt vonzottak az események, amelyek bővelkedtek a kegyelmekben.

2004-et írtak, amikor János atya Szilágynagyfaluban egy karizmatikus testvérével, Madarász Éva asszonnyal elkezdte az engeszteléseket a Szentháromság Hegyén. Minden hónapban első csütörtöktől első vasárnapig tartották a szertartásokat, amelyeknek fő célja az volt, hogy minden nemzetiségű és felekezeti hívőt eggyé kovácsoljanak hitben, szeretetben, imában, böjtben.

Az évek alatt a Hegy csodálatosan kiépült, hála az adakozó kedvnek és Csilik atya áldozatos munkájának. Kálvária, Rózsafüzér út, Mária Kápolnája, Irgalmasság kápolnája, Oltáriszentség Kápolnája épült az Atya vezetésével a hívők nagy örömeire. 2011. decemberében forrás fakadt a Hegyen, amelynek vizét 2012. január 1-én szentelte meg Csilik atya vezetésével az ott megjelent papok sokasága, kérve erre a Szűzanyát is. Égi jelek és csodás események kísérték a szertartást, amit több misztikus képen örökítettek meg a jelenlévők, akik közel 3500-an voltak. A víztől több hívő meggyógyult.

„A kegyelmekért valakinek fizetnie kell”, mondta sokszor az atya, és ez most is így történt. Ettől a naptól kezdve észlelte betegségének tüneteit, amellyel négy éven át küzdött. Nem engedte magát operálni, csak természetes gyógyszereket fogyasztott, így akarta legyőzni a rákot. 2014. január elsején a forrás megszentelésének évfordulóján nyilvánosan is a papokért ajánlotta fel Istennek a szenvedéseit. Nagyon bízott abban, hogy csoda folytán meggyógyul. Sokan úgy gondolják, hogy ez a várt csoda nem következett be. Pedig Csilik atya maga volt a csoda! 3-4 hónapot, max. fél évet jósoltak neki az orvosok, ő 4 évig küzdött a halálos kórral, az utolsó hónapig megtartva az engeszteléseket a Hegyen. Mindig kapott arra erőt, hogy végig vigye az Oltáriszentséget szeretett hívei között, közvetítve Jézus Krisztus áldását. Tette mindezt mosolyogva, mert ahogy mondani szokta, „az igazi keresztény mindig derűs”.

Hatalmas kínok között élte utolsó hónapjait, de ha tehetett, azonnal megvallotta hitét. „Szenvedek, de a lelkem derűs és nyugodt. Én boldog pap vagyok” Talán ezek a mondatok hagyták el legtöbbször a száját.

Az utolsó pillanatig szolgálni akart, templomot építeni, közösségi házat létrehozni. „Meg szeretnék gyógyulni” mondta szerda délben, amikor kórházba vitte a mentő. Péntek hajnali 1 órakor „meggyógyította” őt az Úr azáltal, hogy halhatatlan lelkét átadta imádott Jézusának.

Nyugodj békében János atya! Járj közben értünk a Mennyben! Ne felejtsd el rövid missziós tevékenységed egyik jelentős állomását, a székesfehérvári híveket! Nyugodjál békében!